# Badische Landesbibliothek Karlsruhe

## Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe


# Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256


**Jacobus <de Voragine>**



**[S.l.], [14. Jahrh.]**


De sanctis Symone et Iude


urn:nbn:de:bsz:31-66161



Visual Library

et sic se cognoscere inquireret. Que cum
ad eam visionem miraretur et se nequaquam
ipsam cognoscere fateretur, illa ait: Ego
sum una virginum quarum cum tuis his decem
libris assistunt. Et ut a me mercedem accipias,
si amore et honore nostri undecies mi-
lies dominicam orationem dixeris, in hora mor-
tis in protectionem et in solatium nos habe-
bis. Qua dispensante ut quod etiam potuit
implevit. Statimque vocato abbate in-
ungi se fecit. Qui cum ungeretur subito ex-
clamavit, ut fugerent et venienti-
bus sanctis virginibus locum darent. Quem cum
abbas quid hoc esset interrogaret, et ille
per visionem virginum sibi per ordinem
enarrasset, recedentibus cunctis et
paulo post redeuntibus ipsum migrasse
ad dominum invenerunt.

Symon interpretatur obediens vel
ponens tristitiam. Hic habuit dupli-
cem agnomen. Dictus est enim Symon ze-
lotes et Symon chananeus a Chana
vico Galilee ubi dominus aquam in vinum
mutavit, et idem est zelotes quod chana-
neus. Chana enim zelus interpretatur. Fuit quidem
obediens per preceptorum per executionem mandatorum,
tristitiam afflictionem per passionem zelum
animarum per constantem fervorem. Judas idem
est quod confitens vel glorificans vel Judas quasi
iubilum dans. Ipse enim fuit confessionem
fidei, gloriam regni et iubilum in tri-
bulatione. Hic multiplex habuit cognomi-
na. Dictus est Judas Iacobi, supple frater, fuit
enim frater Iacobi minoris. Secundo dictus est
Thadeus quod interpretatur apprehendens prin-
cipem, vel dicitur Thadeus a thadea id est
[illegible], thadea dicitur vestis regia. Ipse
enim fuit vestis regia dei per ornamen-
tum virtutum per quam apprehendit
principem Christum. Vel Thadeus quasi tadeus id est

magnus [illegible] per ad operandum. Tertio
dictus est in ecclesiastica hystoria Lebbeus quod sonat
quasi cor vel corculus id est cordis cultor. Vel
lebbeus quasi lebes cor per magnitudinem
cordis per puritatem. Lebes per gratie ple-
nitudinem quasi olla et vas virtutum
et gratie ex [illegible]. Eius passionem et le-
gendam scripsit hebraice Abdias qui
Babylonie ab ipsis apostolis episcopus ordina-
tus, quam Tropheus Abdie discipulus transtulit in
grecum, Affricanus in latinum.

Symon chananeus et Judas
qui et Thadeus fuerunt fratres Iacobi mi-
noris et filii Marie Cleophe que Alpheo
nupta fuit. Judas vero ad Abagarum
regem Edisse a Thoma missus fuit
post domini ascensionem. Legitur enim in ecclesiasti-
ca hystoria quod predictus rex Abagarus
domino nostro Ihesu Christo in hunc modum epistolam
destinavit: Abagarus Eucharie
filius Ihesu salvatori bono qui apparuit in
locis Ierosolimorum salutem. Auditum
mihi est de te et de sanitatibus quas facis quod
sine medicamentis aut herbis fiunt
per te, et quod verbo facis cecos videre, clau-
dos ambulare, leprosos mundari
et mortuos resurgere. Quibus omnibus
auditis decrevi statim in animo meo unum
esse e duobus: aut quod tu sis deus et des-
cendisti de celo ut hec facias, aut quod
filius dei sis qui hec facis. Propterea igitur scribens
rogavi te ut
digneris fatigari usque ad me et
egritudinem meam quam diu laboro curare.
Nam et audio quod iudei murmurant ad-
versum te et volunt insidiari tibi. Veni
igitur ad me quia est mihi parva civitas sed ho-
nesta que utrisque sufficiet. Dominus autem Ihesus
inhibita [illegible]. Respondit beatus es qui credi-
disti in me cum ipse non videris me. Scriptum

tu es deus. quia beati qui me non viderunt et cre-
diderunt. De eo autem quod scripsisti ad me ut ve-
niam ad te, oportet me omnia hic complere propter que mis-
sus sum. Cum ergo assumptus fuero, aliquem de
discipulis meis mittam ad te ut curet et
vivificet te. Hec in hystoria ecclesiastica.
Videns autem Abagarus quod presencialiter
Christum videre non posset, secundum quod in quadam an-
tiqua hystoria invenitur, sicut Iohannes Dama-
scenus in libro iiii testatur, pictorem quendam
ad Ihesum misit ut domini ymaginem figuraret,
ut sic ipsum saltem per ymaginem aspiceret quem
in facie videre non poterat. Cum ad eum pic-
tor venisset, propter nimium fulgorem qui ab
eius facie procedebat, ipsius faciem clare ve-
quibat intueri nec ipsam ut sibi iussum
fuerat figurare. Quod cernens dominus vestimentum
lineum ipsius pictoris accipiens et sue fa-
ciei superimponens suam ipsi ymaginem eidem
impressit ac desideranti regi Abagaro
destinavit. Cuiusmodi autem ymaginis dominus
fuerit, eadem antiqua hystoria legitur sicut
idem Iohannes Damascenus testatur. Fuit enim ut idem
dicit bene oculatus, bene superciliatus, longum vultum
habens et acclinis, quod est signum maturitatis.
Fuit illa autem epistola domini nostri Ihesu Christi tante
virtutis extitit quod ut in illa civitate edis-
sa nullus hereticus vel paganus vivere
valeret nec tyrannus aliquis eidem no-
cere presumeret. Sed si quando gens aliqua ar-
mata manu contra illam civitatem insurgeret,
infans aliquis super portam stans epistolam illam le-
geret et eadem die hostes aut territi fugerent
aut pacem cum eis componerent. Sic fertur
olim fuisse adimpletum, sed postmodum
civitas a Sarracenis capta fuit et
prophanata, sublato beneficio propter inundan-
tiam peccatorum ingruente undique per or-
bem. Postquam vero dominus assumptus est, ut
in hystoria ecclesiastica legitur, misit Tho-
mas apostolus Thadeum qui et Iudas dicitur
ad Abagarum regem secundum domini promissionem.
Cum ergo ad eum venisset et se discipulum
Ihesu secundum promissum dixisset, vidit Ab-
agarus in vultu Thadei quendam mirum
et divinum splendorem. Quo viso stu-
pefactus et territus dominum adoravit di-
cens: Vere discipulus es Ihesu filii dei qui mihi dix-
it: mittam aliquem ad te de discipulis meis
qui te curet et vitam prestet. Cui Thadeus:
Si in dei filium credideris, omnia tui cordis
desideria obtinebis. Cui Abagarus:
Credo vere et Iudeos qui eum crucifixerunt li-
benter trucidarem si mihi possibilitas
adesset et ~~nisi~~ Romanorum auctoritas — nequaquam
impediret. Cum ergo Abagarus, ut in ali-
quibus libris legitur, leprosus esset, Thadeus
epistolam salvatoris accipiens et faciem eius
faciei confricavit et statim sanitatem ple-
nam recepit. Iudas autem primo in Mesopotamia
predicavit, Symon vero in Egypto. De-
inde ambo in Persidam venerunt et ibidem duos
magos Zaroen et Arphaxat, quos
Matheus de Ethyopia fugaverat, in-
venerunt. Tunc Baradach dux regis
Babylonie contra Indos ad prelium profectu-
rus potuit nullum a diis suis habere
responsum. Pergentes autem ad phanum pro-
ximum civitatis ibidem habent responsum
quod propter apostolos qui venerunt dii respondere
non possent. Tunc dux eos inquiri fecit
et inventos quinam essent vel quare venis-
sent inquisivit. Qui responderunt: Si genus
queris, Hebrei sumus; si conditionem, servos
Ihesu Christi nos esse fatemur; si causam, salutis vestre
causa huc venimus. Cui dux respondit: Cum
feliciter rediero, audiam vos. Cui
apostoli: Magis convenit ut eum cognoscas
cuius ope possis vincere vel certe rebel-
les pacificatos invenire. Quibus dux

Dux.

Dux. Vis nostris potentiores vos in deo-
sunt belli nobis rogo praedicate. Cui apostoli.
Ut deos tuos mendaces esse cognos-
cas, iubemus illis ad consulta dare responsa
ut dum dicunt quod ignorant probemus eos
potius esse mendaces. Tunc fanatici grande
bellum dixerunt futurum et multum populum
hinc inde in praelio moriturum. Tunc apostoli ri-
dere coeperunt. Dixit eis dux. Me timor
invasit et vos ridetis. Cui apostoli. Noli
timere quia pax huc nobiscum intravit. Et cras
hora diei tertia legati Indorum ad te
venient et tuae se potestati cum pace
subicient. Tunc pontifices risum et leva-
verunt et duci dixerunt. Ad hoc isti secu-
rum te reddere volunt ut dum incautum te
fecerint ab adversariis occuperis. Cui a-
postoli. Non dicimus ut expectes unum men-
sem sed unum diem et cras in pace victor
existes. Tunc dux utrosque custodi-
ri fecit ut exitu veraces ho-
noraret et mendaces pro merito puni-
ret. Cum ergo in crastinum quod apostoli praedixe-
rant evenisset et dux pontifices in-
cendere vellet prohibuerunt apostoli ne hoc fieret
cum ipsi non ut viventes occiderent sed mortu-
os vivificare missi essent. Tunc
dux valde miratus est quod eos occidi
non permitterent et quod de bonis illorum quic-
quam accipere nollent, eos ad regem duxit
dicens. Isti vero sunt dii latentes in effi-
gie hominum. Cumque sibi omnibus praesentibus
praedictos magos narrasset, zelo invidie
magi commoti dixerunt illos ma-
lignos esse et contra regnum subtiliter cogita-
re. Dixit eis dux. Si auditis cum eis
confligite. Cui magi. Si vis videre quod
nobis praesentibus loqui non potuerunt, veni-
ant huc viri eloquentissimi et si
coram nobis loqui ausi fuerint nos per

omnia imperitos probabis. Cumque plurimi ad-
vocati adducti fuissent continuo co-
ram magis ita muti facti sunt ut nec nutibus
quod loqui non poterant indicarent. Dixeruntque
magi ad regem. Ut scias nos deos es-
se permittimus eos loqui sed ambulare non pos-
se. Iam reddimus gressum sed faciemus eos
apertis oculis nil videre. Cum autem haec omnia fe-
cissent, dux advocatos illos turpiter
confusos ad apostolos duxit. Quos cum
advocati pannosos vidissent, eos
in animo contempserunt. Et dixit Symon: Saepe
evenit ut in thecis aurea et gem-
mata vilia quaeque habeantur inclusa et in
vilissimas et ligneas capsas sint
gemmarum monilia pretiosa composita.
Quicumque ergo aliquid cupit esse posses-
sor non magno opere gestatorium sed ipsum
quod gestatur exspectat. Promittite
ergo vos ab ydolorum cultura disce-
dere et solum deum invisibilem adora-
re et nos signum crucis in frontibus vestris
faciemus et magos confutare poteritis.
Quod cum fecissent et in frontibus con-
signati essent, ad regem iterum coram magis
ingressi sunt et cum a magis superari non pos-
sent immo ipsis coram omnibus insultarent,
irati magi multitudinem serpentium advenire
fecerunt. Statimque ad iussum regis ve-
nientes apostoli pallia sua de serpen-
tibus impleverunt et in magos proiece-
runt dicentes. In nomine domini non morie-
mini sed a serpentibus laceratis dolorum
vestrorum mugitus dabitis. Cum ergo ser-
pentes eorum carnes comederent ipsi
tamquam lupi ululaverunt. Rex et ceteri
rogabant apostolos ut eos a serpen-
tibus occidi permitterent. Quibus a-
postoli responderunt. Nos missi sumus
reducere a morte ad vitam non aut

in papilione invaserunt. Et facta oratione iu-
sserunt serpentibus ut omne venenum quod
fuderant revocarent et per modum ad locum suum
redirent. Maiores autem cruciatus magi sen-
serunt cum venena serpentes retraherent quam
cum eorum carnes comederent. Quibus apostoli
dixerunt: Tribus diebus dolores sentietis
et tertio die sani eritis ut vel sic a vestra
malicia recedatis. Cum igitur tribus diebus
sine cibo et potu ac sompno doloribus
nimium cruciati mansissent apostoli ad
eos venientes dixerunt: Non dignatur
deus habere coacta servicia. Surgite et
sani abite habentes liberam facultatem
faciendi quod vultis. Illi in sua malicia
permanentes ab eis fugierunt et fere totam
Babiloniam contra eos commoverunt. Post hec filia
cuiusdam ducis ex fornicatione concepit et fi-
lium pariens quemdam sanctum dyaconem in-
famavit quod eam violavit et ex ipso
concepit. Cumque parentes puelle dyaco-
num occidere vellent apostoli advenerunt et
quo puer natus sit requirunt. Qui
Res[...]derunt: Hodie hora pri-
ma diei. Dixerunt apostoli: Infantem huc
adducite et dyaconem quem accusatis
huc producite. Quod cum factum esset
apostoli infanti dixerunt: Dic infans in nomine
domini si iste dyaconus hoc perpetravit.
Ad hec infans: Iste inquit dyaconus
castus et sanctus est nec unquam carnem suam
coinquinavit. Cumque parentes instarent
ut apostoli quererent quis auctor sceleris
fuisset, Respondent apostoli: Nos innocen-
tes absolvere decet, nocentes prodere non
decet. Tunc eo tempore contigit ut due ti-
grides crudelissime que in singulis caveis clau-
se erant fugerent et omnes quos occurrerent
devorarent. Tunc apostoli ad eas veniunt
et in nomine domini eas velut oves mansue-
tas reddunt. Volentibus autem apostolis abinde
discedere rogati per annum et tres men-
ses ibidem manserunt. In quo spacio plus
quam lx milia hominum exceptis parvulis
cum rege et principibus baptizati sunt. Predicti autem
magi ad quamdam civitatem nomine Samir ubi
erant lxx ydolorum pontifices venerunt
et omnes contra apostolos concitaverunt ut cum illuc
venissent aut eos sacrificare compellerent aut
penitus necarent. Peragrata igitur universa
provincia cum apostoli ad predictam civitatem
venissent ecce predicti pontifices cum universo
populo eos ceperunt et ad templum solis de-
ducunt. Demones autem per energuminos
clamare ceperunt: Quid nobis et vobis apostoli
dei vivi? Ecce in ingressu vestro flammis ex-
urimur. Tunc angelus domini eis apparens
dixit: Unum ex duobus eligite aut hic
repentinum interitum aut istorum martirium.
Electo a silencio apostoli dixerunt: Ut sciatis
quod hec ydola demonibus plena sunt ecce
eis imperamus ut exeant et singula simu-
lacra sua confringant. Statimque duo ethy-
opes nudi et nigri cunctis stupentibus
de simulacris exierunt et confractis illis
cum diris vocibus abscesserunt. Quod vi-
dentes pontifices in apostolos irruunt et eos
protinus trucidaverunt. In ipsa autem hora cum nimia
esset serenitas tanta fulgura exciderunt
ut templum ipsum in tres partes scinderetur et
illi duo magi in carbones ictu fulgu-
ris verterentur. Rex autem corpora apostolorum ad urbem
suam transtulit et in eorum honorem ecclesiam mi-
re magnitudinis fabricavit. De eo autem Sy-
mone in pluribus locis invenitur quod crucis
patibulo sit affixus. Quod et Ysidorus in libro
de obitu apostolorum et Eusebius in hystoria
ecclesiastica et Beda super actus et magister
Iohannes Beleth in summa sua testantur.
Cum autem ut dicitur in Egypto predicasset Io-

solimam rexit et post mortem iacobi minoris in episcopum iosolimitanum ab apostolis unanimiter est electus et ante mortem suam xxx mortuos suscitasse narratur. Unde cantatur de eo. ter denos mortuos fluctibus mersos humane vite reddidit. Cum autem ecclesiam iosolimitanam pluribus annis rexisset et esset c et xx annorum agente tempore traiani romani cum acticus consularis iosolimis preesset ab eo captus et diversis tormentis afficitur. Ad ultimum in cruce ipsum affigi iussit. omnibus qui aderant et ipso iudice mirantibus ut c. xx annorum senex crucis supplicium pateretur. Nonnulli vero dicunt sicut et veritas est quod non fuit iste symon qui crucis martyrium pertulit et qui episcopus iosolimitanus fuit. Sed fuit alius symon filius cleophe fratris ioseph quod et eusebius cesariensis in sua cronica testatur. Idem dicit ysidorus et beda in suis cronicis. Sed tamen ysidorus et eusebius quod prius dixerant postmodum correxerunt quod patet per bedam qui se hoc sensisse redarguit in retractationibus suis. Usuardus quoque in suo martyrologio idem testatur.

Quintinus genere nobilis et civis romanus ad urbem ambianensem veniens et multa miracula faciens iussu maximiani a prefecto urbis capitur et usque ad defectum cedentium verberatus carceri mancipatur. Sed solvente eum angelo in mediam urbem ivit et ibi populo predicavit. Unde iterum capitur et in eculeo usque ad ruptionem venarum distentus et nervis crudis durissime cesus. oleum pice et adipe ferventissimum colliquavit et cum propter hoc derideret. iniungens calcem acetum et sinapium in os eius

piscatoribus cum adhuc immobilis permaneret et apud veromandos adducendus fuisset. duos clavos accepit usque ad cervicem et x inter ungulas et carnem per ... tunde figeret. cum decollari fecit corpus in flumine proiectum. cum per annos lv latuisset a quadam matrona nobili romana taliter repertum est. Nam dum assidue orationi vacaret nocte ab angelo monita ad castrum veromandum pergere iubetur ut in tali loco corpus sancti quintini requireret et honorifice sepeliret. Cum igitur ad predictum locum cum multo comitatu venisset et orationem ibidem effunderet. corpus sancti quintini incorruptum et redolens super fluvium enatavit. quod sepeliens pro sepulture beneficio lumen oculorum recepit et ibidem edificata ecclesia ad propria remeavit.

Eustachius autem placidus vocabatur. Hic erat magister militum traiani imperatoris. Erat autem operibus misericordie valde assiduus. sed tamen ydolorum cultui deditus. Habebat autem uxorem ... eiusdem ritus et misericordie ... duosque filios peperit. quos iuxta suam magnificentiam magnifice educari fecit. Et quia operibus misericordie sedulus insistebat. ad viam veritatis meruit illustrari. Quadam enim die cum venationi insisteret. gregem cervorum reperit inter quos unum ceteris speciosiorem et maiorem conspexit. qui ab aliorum societate discedens in silvam vastiorem prosilivit. Tunc aliis militibus circa cervos reliquos occupatis. placidus hunc toto nisu insequitur et ipsum capere nitebatur. Quem cum totis viribus insequeretur. rupis altitudinem conscendit. et placidus appropians qualiter capi posset in animo sedulus revolvebat.